/Излиза зад паравана/

~~Не~~ Но ето ~~ме~~ ме, готова съм и аз!

Исаак — Чудесен момък! В тоя пощен час ~~Колко прекрасно! Аз на своите очи~~ на своите очи не вярвам аз... ~~Не вярвам ...~~

Хуниян — ~~Сянка сте~~ По отчет тия глупци огромни, ~~Бъркорили ви чкупкини~~, Любовници бездомни!

Хайде, с) Мантини, с) Надзъртайте, с) ~~Ще~~ през рамо — и на пъти! Ще ~~...~~ (напоказвате) Любовчета, после — нейде ~~...~~ в къщичката на дъдъвря, ~~...~~ пъня в полето ... А ~~Но~~ аз тръгнах бързо да се връщам, до какво ли се е обърнала старата госпожа ... /Приспуква се изпламнал/. Какво става там! Чуйте!..

Ин-Ин — Бяството ни е открито, Хуниян!..

Хуниян — Не, не!.. Старата госпожа сти дръбоко!

/В стаята се вдига страшна/